

I hverdagstrøye eller helgeskrud

« På Hedmarken er kultur surmelk og ideal et flatbrød « sa biskop Alex Johnson i en tale for en mannsalder siden. Som mangeårig prest i Elverum og senere biskop i Hamar mente han å kjenne hedmarkingen.

Er hedmarkingen og dermed ringsaksokningen mindre åndelig enn andre nordmenn ?

Neppe. Han og hun gir ikke sin tro og tanker til kjenne i utrengsmål, og store ord om eget trosliv ligger ringsaksokningen fjernt.

Er dørstokkmila lang i Alf Prøysens fødebygd, er ikke kirketrappa mindre høy. Ringsaksokningene renner ikke ned kirken i utide, men de vet de har den når anledningen byr seg og behovet melder seg.

Utallige ganger har jeg sittet og øvd orgelspill i ei tom kirke og blitt vár ei kvinne eller en mann som lister seg inn i kirkerommet og finner en plass i et av tverrskipene. Som Nikodemus i natten kommer de stillferdig, sitter en liten halvtime og forlater kirken like stille som de kom.

Ringsaker kirke er et godt rom å være i. Arkitekturen og kirkekunsten taler til fantasien. Den store og duvende etterklangen stemmer sinnet til en reise i ens indre. En kommer i kontakt med noe som er større enn en selv.

Tre av månedens fire søndager er det høymesse i Ringsaker kirke. Det er feiret messe i kirken siden basilikaen ble vigslet omkring 1150. Titusener av kvinner og menn, unge og gamle har søkt kirken i glede og sorg, for å takke eller for å få trøst.

Meditasjon og kontemplasjon er to vanskelige ord. Meditere kan alle gjøre uten å beherske yoga eller finurlige systemer. Kontemplere betyr å være i ett med det hellige rom. Det kan en gjøre sju dager i uka og til alle døgnets tider om kirken står åpen. Det er mitt store ønske at norske kirker kunne stå åpne alle dager fra morgen til kveld. Orgelmusikk og tente lys på altrene og i alterstukene er enkle virkemidler.

I Ringsaker kirke kan vi på solskinnsdager se hvor vakkert mesteren og svennene hugde kalksteinskvadrene og murte de metertykke murene. « Gud ser ditt arbeid « var kirkebyggerlaugenes arbeidsmotto. Den minste detalj er omhyggelig utført selv om den befinner seg 12 meter over kirkegolvet.

« Vi er Guds folk og Kirke nu, bygget af levende Stene « synger Grundtvig i sin kjente salme. Vakrere bilde på det enkelte menneskes plass i Guds kirke på jorden kan jeg ikke tenke meg.

Biskop Rosemarie Køhn talte mange ganger om at kirken må ta « menneskenes lille tro på alvor «.

I Ringsaker kirke kan alle og enhver komme med sin lille tro, sette seg ubemerket ned og lytte til musikken, salmene, lesningene, prestens preken eller stillheten som er en tapt dimensjon i mange menneskers liv.

Om en kommer i hverdagstrøya eller i helgeskrud, stemmer kirkerommet til fest og en reise i ens indre. « Den lille tro » kan få næring. Også tvil og anfektelser er det rom for under Ringsaker kirkes høye hvelvinger.